

ΗΓΗΤΩΡ

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του ΔΕΕ

Τεύχος #11 | Σεπτέμβριος 2026



Περιεχόμενα...

- Διεθνείς Τάσεις στη Διοικητική Επιστήμη
- Εξελίξεις στην Περιφερειακή Επιστήμη
- Καινοτομία στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση
- Τα Νέα του ΔΕΕ
- Το Βήμα των Περιφερειών
- Σειρά Ερευνητικών Εργασιών

Μήνυμα Υπεύθυνου Έκδοσης



Του Δρ. Αντώνιου Καρβούνη
Προϊστάμενος Υπουργείου Εσωτερικών
Διδάσκων στο ΕΑΠ

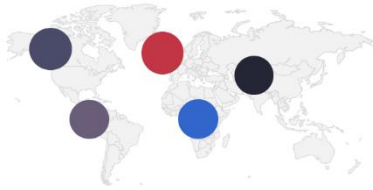
Αξιότιμοι/ες, αγαπητοί/ές,

Αγαπητά Μέλη του ΔΕΕ, Αγαπητές/οί Συνάδελφοι,

Η ελληνική δημόσια διοίκηση δεν πάσχει από έλλειψη νόμων. Πάσχει από την

απόσταση ανάμεσα στο νόμο και στην εφαρμογή του. Αυτό είναι ίσως το βασικό συμπέρασμα από τις θεσμικές εξελίξεις των τελευταίων μηνών. Νέα συστήματα αξιολόγησης, νέες διαδικασίες επιλογής προϊσταμένων, αλλαγές στη βαθμολογική διάρθρωση, ψηφιακά εργαλεία, αξιολόγηση των υπηρεσιών από τους πολίτες. Το θεσμικό οπλοστάσιο διαρκώς εμπλουτίζεται. Το ερώτημα, όμως, παραμένει: βελτιώνεται αντίστοιχα η ίδια η διοίκηση; Η απάντηση δεν μπορεί να θεωρείται αυτονόητη. Η αξιολόγηση του ανθρώπινου δυναμικού αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα. Η διαδικασία συνεχίζεται και το 2026, με αξιολόγηση υπαλλήλων και προϊσταμένων, σχέδια ανάπτυξης και συμμετοχή των πολιτών στην αξιολόγηση των υπηρεσιών. Όταν, όμως, μια διαδικασία αξιολόγησης χρειάζεται διαδοχικές παρατάσεις, οδηγίες, διευκρινίσεις και νέα στάδια εφαρμογής, γεννάται ένα εύλογο ερώτημα: αξιολογούμε τη διοίκηση ή αξιολογούμε την ικανότητά της να συμπληρώνει ηλεκτρονικά έντυπα; Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στην αξιολόγηση. Βρίσκεται στο ενδεχόμενο να μετατραπεί η αξιολόγηση σε μια ακόμη διοικητική διαδικασία χωρίς ουσιαστικές συνέπειες. Αξιολόγηση χωρίς επιμόρφωση, χωρίς πραγματική ανάπτυξη δεξιοτήτων, χωρίς σύνδεση με την υπηρεσιακή εξέλιξη και χωρίς αξιολόγηση των ίδιων των οργανισμών παραμένει περιορισμένης αξίας. Ανάλογο ερώτημα τίθεται και για τους προϊσταμένους. Ο ν. 5331/2026 επιχειρεί να αναμορφώσει τη βαθμολογική διάρθρωση και το σύστημα επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων. Η αλλαγή του θεσμικού πλαισίου είναι αναγκαία. Δεν αρκεί όμως από μόνη της. Η διοίκηση χρειάζεται στελέχη με γνώση του αντικειμένου, διοικητικές δεξιότητες, δυνατότητα λήψης αποφάσεων και πραγματική ευθύνη για τα αποτελέσματα. Χρειάζεται, με άλλα λόγια, διοικητική ηγεσία και όχι απλώς διαχείριση θέσεων ευθύνης. Και εδώ βρίσκεται μια βαθύτερη αδυναμία του ελληνικού μοντέλου: συχνά επιχειρούμε να μεταρρυθμίσουμε τη διοίκηση αλλάζοντας διαδικασίες, ενώ αφήνουμε σχεδόν ανέγγιχτη την οργανωτική και διοικητική κουλτούρα. Η ψηφιοποίηση δεν λύνει από μόνη της τη γραφειοκρατία. Μπορεί απλώς να την κάνει ηλεκτρονική. Η αξιολόγηση δεν δημιουργεί αυτομάτως αξιοκρατία. Και η θέσπιση νέων κανόνων για τους προϊσταμένους δεν εγγυάται από μόνη της καλύτερη διοίκηση. Το κρίσιμο ερώτημα είναι επομένως διαφορετικό: πόσο καλύτερα λειτουργεί σήμερα το κράτος για τον πολίτη, τον εργαζόμενο και την επιχείρηση; Εκεί θα πρέπει να μετακινηθεί το κέντρο βάρους της μεταρρυθμιστικής πολιτικής. Η δημόσια διοίκηση χρειάζεται λιγότερη αυτοαναφορικότητα και περισσότερη λογοδοσία για αποτελέσματα. Χρειάζεται σταθερότητα κανόνων αντί για διαρκή παραγωγή νέων ρυθμίσεων. Χρειάζεται επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό και όχι μόνο νέα πληροφοριακά συστήματα. Χρειάζεται αξιολόγηση που να οδηγεί σε βελτίωση και όχι απλώς σε βαθμολογία. Και χρειάζεται προϊσταμένους που να μπορούν πραγματικά να διοικήσουν. Το Διοικητικό Επιμελητήριο Ελλάδας οφείλει να βρίσκεται σταθερά στο επίκεντρο αυτής της συζήτησης. Όχι ως ακόμη ένας σχολιαστής των νομοθετικών αλλαγών, αλλά ως θεσμικός και επιστημονικός φορέας που συμβάλλει στη διαμόρφωση μιας διαφορετικής αντίληψης για τη δημόσια διοίκηση. Διότι το κρίσιμο ερώτημα δεν είναι αν χρειαζόμαστε ακόμη μία μεταρρύθμιση, αλλά αν διαθέτουμε μια διοίκηση ικανή να μεταρρυθμίζεται διαρκώς, να μαθαίνει από τις αδυναμίες της και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας. Διότι η πραγματική μεταρρύθμιση δεν κρίνεται στο ΦΕΚ. Κρίνεται στην πράξη και αποδεικνύεται στην καθημερινή εμπειρία του πολίτη.

Διεθνείς Τάσεις στη Διοικητική Επιστήμη



Χάραξη πολιτικής σε ένα πολυεπίπεδο περιβάλλον

Η πολυεπίπεδη διακυβέρνηση αποτελεί πλέον κεντρικό πυλώνα του σύγχρονου δημόσιου τομέα, καθώς οι δημόσιες πολιτικές σπάνια σχεδιάζονται ή εφαρμόζονται από ένα και μόνο κέντρο εξουσίας. Αντίθετα, απαιτούν τη συνεχή αλληλεπίδραση και το συντονισμό μεταξύ τοπικών, περιφερειακών, εθνικών, και συχνά, υπερεθνικών αρχών. Αυτή η κατανομή αρμοδιοτήτων προσφέρει ευελιξία, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί σύνθετες προκλήσεις, καθώς οι διαφορετικές βαθμίδες διοίκησης έρχονται συχνά αντιμέτωπες με αντικρουόμενα συμφέροντα, γραφειοκρατικά εμπόδια ή ασυνέπειες στην εφαρμογή των νόμων. Η έρευνα με τίτλο *Policymaking in a multilevel setting: perverse effects on regulating gambling* χρησιμοποιεί ως παράδειγμα τη ρύθμιση της αγοράς των τυχερών παιχνίγων στην Ιταλία για να μελετήσει ακριβώς αυτές τις τριβές. Το πεδίο αυτό είναι ιδιαίτερα ευαίσθητο, καθώς συνδυάζει την ανάγκη για κρατικά έσοδα και οικονομική δραστηριότητα με την υποχρέωση προστασίας της δημόσιας υγείας. Μέσα από αυτό το πρίσμα, η μελέτη εισάγει μια νέα οπτική: δείχνει ότι τα πολιτικά αδιέξοδα δεν είναι πάντα «λάθη» ή αποτυχίες του συστήματος, αλλά μερικές φορές αποτελούν σκόπιμες στρατηγικές επιλογές (decoupling) των αρχών για να ισορροπήσουν ανάμεσα σε πιεστικές και αντίθετες μεταξύ τους απαιτήσεις. Η μελέτη διεξήχθη μέσω μιας μελέτης περίπτωσης (case study) που επικεντρώθηκε στη ρύθμιση των τυχερών παιχνίγων στην Περιφέρεια Friuli Venezia Giulia της Ιταλίας. Τα βασικά συμπεράσματα της έρευνας συνοψίζονται στα εξής: Η ικανότητα των δημόσιων αρχών να σχεδιάζουν και να εφαρμόζουν συνεκτικά και αποτελεσματικά πλαίσια εξαρτάται άμεσα από τη δυναμική αλληλεπίδρασης μεταξύ των διαφορετικών βαθμίδων διοίκησης. Οι ασυνέπειες στην πολιτική και τα διοικητικά αδιέξοδα δεν αποτελούν απαραίτητα αποτυχία σχεδιασμού. Αντίθετα, αναδεικνύονται ως σκόπιμες στρατηγικές απαντήσεις (decoupling) των αρχών, οι οποίες υποκινούνται από την ανάγκη διατήρησης της θεσμικής τους νομιμότητας. Τέλος, η μελέτη προσφέρει πρωτότυπες γνώσεις για τον τρόπο με τον οποίο αυτή η αποσύνδεση λειτουργεί στην πράξη, αποδεικνύοντας ότι εκδηλώνεται αμφίδρομα και προς πολλαπλές κατευθύνσεις ανάμεσα στα διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης.

[....Περισσότερα](#)

Εξελίξεις στην Περιφερειακή Επιστήμη



Προς μια εξελικτική προοπτική των θεσμών

στην οικονομική γεωγραφία

Στη βιβλιογραφία της οικονομικής γεωγραφίας σχετικά με τη θεσμική αλλαγή, υπάρχει μια τάση να εξετάζονται οι θεσμοί σαν να λειτουργούν απομονωμένοι ο ένας από τον άλλο. Αντίθετα, η έρευνα με τίτλο *Towards an evolutionary perspective on institutions in economic geography* προτείνει ένα

συστημικό, εξελικτικό πλαίσιο για τη θεσμική αλλαγή, το οποίο λαμβάνει υπόψη τις θεσμικές συμπληρωματικότητες. Παρουσιάζει ένα αναλυτικό πλαίσιο που εντοπίζει τις εμφανείς (αντί των εκ των προτέρων καθορισμένων) συμπληρωματικότητες μεταξύ των θεσμών (θεσμικός χώρος), καθώς και μεταξύ των πολιτικών (χώρος πολιτικής). Αυτό μας επιτρέπει να πραγματευτούμε ερωτήματα στην οικονομική γεωγραφία που δεν έχουν ακόμη απαντηθεί πλήρως: (1) πώς η θεσμική συνάφεια επηρεάζει την ικανότητα των περιφερειών να διαφοροποιούνται σε νέες δραστηριότητες· (2) πώς ένα τέτοιο πλαίσιο θεσμικών συμπληρωματικοτήτων ρίχνει φως στη σκοπιμότητα της θεσμικής αλλαγής σε εδαφικά πλαίσια· και (3) πώς αυτό μπορεί να συμβάλλει σε μια καλύτερη κατανόηση του πώς οι αλλαγές στην περιφερειακή καινοτομία ή στις πολιτικές προσανατολισμένες σε συγκεκριμένες αποστολές (mission-oriented policies) μπορούν, ή δεν μπορούν, να καταστούν αποτελεσματικές. Με αυτόν τον τρόπο, η εν λόγω έρευνα στοχεύει να συμβάλλει στην περαιτέρω ενσωμάτωση των θεσμών και της πολιτικής στην Εξελικτική Οικονομική Γεωγραφία.

[...Περισσότερα](#)

Καινοτομία στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση



CALLOS - Ανοιχτό Εργαστήριο Συντήρησης των μνημείων της Αθήνας, με τεχνολογίες Λέιζερ και LIDAR

Η καινοτομία της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πόλης Αθηνών, αφορά τη δημιουργία ενός Ανοιχτού Εργαστηρίου Συντήρησης (ΑΕΣ) των μνημείων της Αθήνας, με τεχνολογίες Λέιζερ και LIDAR, μέσω του συγχρηματοδοτούμενου καινοτόμου έργου CALLOS (Conservation of Athens antiquities with Laser and LIDAR technologies Open to Science and public). Το εργαστήριο, το οποίο δημιουργήθηκε με τη συνδρομή και την υποστήριξη του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ) και εταιρείας του ιδιωτικού τομέα, εφαρμόζει αφενός καινοτόμες μεθόδους διαγνωστικής και συντήρησης, βασιζόμενες σε προηγμένες τεχνολογίες οπτικής και λέιζερ, έχοντας ως πεδίο δράσης εμβληματικούς αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία της πόλης και αφετέρου, παρέχει πληροφόρηση στο ευρύ κοινό και στην επιστημονική κοινότητα, σχετικά με το πλήθος των εφαρμογών που μπορούν να συμβάλλουν στην αναγνώριση, χαρτογράφηση, καθαρισμό και τελικά στην προστασία των μνημείων και των αρχαιολογικών ευρημάτων. Στόχος του Ανοιχτού Εργαστηρίου Συντήρησης των μνημείων της Αθήνας, με τεχνολογίες λέιζερ και LIDAR, είναι η αξιοποίηση των σύγχρονων εφαρμογών τεχνολογίας προς όφελος της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πόλης Αθηνών για άμεση, αξιόπιστη, ολοκληρωμένη και μη καταστρεπτική ανάλυση και διάγνωση, καθώς και για ασφαλή και επιλεκτικό καθαρισμό των ευρημάτων, είτε στο εργαστήριο, είτε επί τόπου. Η πρωτοτυπία του εργαστηρίου, έγκειται στη δυνατότητα αξιοποίησης των καινοτόμων φορητών συστημάτων ανάλυσης, διάγνωσης και συντήρησης των μνημείων και των έργων

τέχνης, αναβαθμίζοντας το έργο της Εφορείας Αρχαιοτήτων Πόλης Αθηνών αλλά και την εικόνα της προς το κοινό.

[...Περισσότερα](#)

Τα Νέα του ΔΕΕ



Συνέδρια-Εκδηλώσεις

Κείμενο Ομιλίας κ. Λούκας Κατσέλη κατά την ανακήρυξη της ως επίτιμου μέλους του ΔΕΕ

Αν και οικονομολόγος, είναι αλήθεια ότι όλη η ακαδημαϊκή και επαγγελματική μου πορεία προσδιορίστηκε από την «υπαρξιακή» ανάγκη να χρησιμοποιήσω γνώσεις, δεξιότητες, εμπειρίες για τον σχεδιασμό, υλοποίηση και διαχείριση έργων με θετικό αναπτυξιακό και κοινωνικό αποτύπωμα. Οδηγός στη ζωή μου υπήρξε η ρήση του Δημοσθένη :«Τὰ πράγματα τοῖς πράγμασι κρίνονται». Αυτή η κινητήρια δύναμη με οδήγησε, από πολύ νωρίς, στην ανάληψη θέσεων ευθύνης για την υλοποίηση πολιτικών και έργων που παράγουν μετρήσιμο αποτέλεσμα. Στην πορεία συνειδητοποίησα ότι το αποτέλεσμα εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ποιότητα της δημόσιας διοίκησης που με τη σειρά της εξαρτάται από ανθρώπους, θεσμούς και διαδικασίες.



Σήμερα, που το «επιτελικό κράτος» έχει καταστεί άκρως προβληματικό και ολοένα και πιο συγκεντρωτικό και αυταρχικό, θέλω να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις για την στενή σχέση δημοκρατίας και δημόσιας διοίκησης και κάποιες προτάσεις για τις αναγκαίες ρήξεις και παρεμβάσεις που μπορούν να υλοποιηθούν με στόχους τον εκδημοκρατισμό της κοινωνίας μας, την ανθρώπινη ασφάλεια, την ενίσχυση του κράτους δικαίου, την βιώσιμη ανάπτυξη και κυρίως την ανάκτηση εμπιστοσύνης στο πολιτικό σύστημα και τους δημοκρατικούς θεσμούς.

Η ποιότητα, η αποτελεσματικότητα και η κοινωνική αποδοχή της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας δεν εξαρτώνται μόνο από την ύπαρξη εκλογών, Συντάγματος και αντιπροσωπευτικών θεσμών. Εξαρτώνται αποφασιστικά από την ικανότητα του κράτους να παράγει δίκαια, αξιόπιστα και μετρήσιμα αποτελέσματα για τον πολίτη.

Η ιστορία των σύγχρονων δημοκρατιών δείχνει ότι η πολιτική νομιμοποίηση δεν αρκεί από μόνη της. Οι κυβερνήσεις εκλέγονται δημοκρατικά, αλλά όπως έγραψε ο Alexis de Tocqueville «η αξία μιας κυβέρνησης κρίνεται από την ποιότητα των λειτουργιών που ασκεί», δηλαδή την ικανότητά της να αντιμετωπίζει προβλήματα, να παρέχει ασφάλεια στους πολίτες , να διασφαλίζει αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για τους πολλούς και να προάγει την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή.

Η δημοκρατία δεν κρίνεται αφηρημένα· κρίνεται καθημερινά: στο σχολείο, στο νοσοκομείο, στην απονομή δικαιοσύνης, στις δημόσιες μεταφορές, στην πολιτική προστασία, στη φορολογική διοίκηση, στην κοινωνική ασφάλιση. Εκεί όπου ο πολίτης συναντά το κράτος.

Η ποιότητα της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας συνδέεται επομένως άμεσα με την ποιότητα της δημόσιας διοίκησης σε όλα τα στάδια παραγωγής δημόσιου αποτελέσματος με προτεραιότητα στα ακόλουθα πέντε: στην Πρόληψη, στον Στρατηγικό Σχεδιασμό, στην Υλοποίηση, στην Παρακολούθηση και Αξιολόγηση και στη Λογοδοσία.

Χωρίς διοικητική επάρκεια και αποτελεσματικότητα, η δημοκρατία χάνει την αξιοπιστία της. Χωρίς στόχους , μετρήσιμα αποτελέσματα και λογοδοσία , οι πολίτες απομακρύνονται από τους θεσμούς και ενισχύονται ο λαϊκισμός, η δυσπιστία και οι αντισυστημικές τάσεις.

Πρώτο και κρίσιμο στάδιο παραγωγής αποτελέσματος είναι η Πρόληψη.

Ένα ώριμο δημοκρατικό κράτος δεν περιορίζεται στην εκ των υστέρων διαχείριση κρίσεων· οφείλει να προβλέπει κινδύνους, να εντοπίζει αδυναμίες και να δημιουργεί μηχανισμούς έγκαιρης παρέμβασης. Η πρόληψη αποτελεί ίσως τη βαθύτερη μορφή αποτελεσματικής διακυβέρνησης, διότι προστατεύει ζωές, πόρους και κοινωνική σταθερότητα πριν δημιουργηθούν καταστροφικά αποτελέσματα.

Το διαπιστώσαμε με μεγάλο κόστος και ένταση στις πρόσφατες φυσικές καταστροφές, στην πανδημία, στην χρηματοπιστωτική και κλιματική κρίση, στην έκρηξη των προσφυγικών ροών.

Όλοι αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη πρόληψης νέων οικονομικών , κοινωνικών και πολιτισμικών κλυδωνισμών , από την γήρανση του πληθυσμού και το δημογραφικό έως μια επερχόμενη αγροτοδιατροφική κρίση ή τις παρενέργειες που μπορεί να επιφέρει η εξάπλωση της χρήσης των ψηφιακών μέσων επικοινωνίας και της Τεχνητής Νοημοσύνης χωρίς κανόνες και εφαρμόσιμο ρυθμιστικό πλαίσιο.

Δεν έχουμε όμως κάνει τις αναγκαίες ενέργειες για να μην ξαναζήσουμε τα ίδια ή/και χειρότερα στο μέλλον.

Η ιστορία έχει δείξει ότι εκεί όπου υπήρξαν θεσμοί και πολιτικές πρόβλεψης, τα δημοκρατικά κράτη μπόρεσαν να ανταποκριθούν αποτελεσματικά. Αντίθετα, η απουσία πρόληψης οδήγησε σε απώλειες, κοινωνική ανασφάλεια και κρίση εμπιστοσύνης προς τους θεσμούς.

Η πρόληψη απαιτεί σύγχρονη διοίκηση, αξιόπιστα δεδομένα, διαλειτουργικότητα υπηρεσιών, επιστημονική τεκμηρίωση και πολιτική βούληση να επενδύσει κανείς στο μέλλον και όχι μόνο στο άμεσο πολιτικό κόστος ή όφελος. Απαιτεί επίσης θεσμική συνέχεια του κράτους, πέρα από κυβερνητικές εναλλαγές. Σε αυτό ακριβώς φαίνεται η ωριμότητα μιας κοινοβουλευτικής δημοκρατίας: στην ικανότητά της να λειτουργεί με στρατηγικό ορίζοντα και όχι αποκλειστικά με εκλογικό κύκλο.

Το δεύτερο στάδιο είναι ο Στρατηγικός Σχεδιασμός.

Η πολιτική δεν μπορεί να εξαντλείται σε συνθήματα, εξαγγελίες ή αποσπασματικές παρεμβάσεις. Χρειάζεται τεκμηριωμένο στρατηγικό σχεδιασμό για επίτευξη υλοποιήσιμων και μετρήσιμων, βραχυπρόθεσμων και μεσοπρόθεσμων στόχων με προτεραιοποίηση ενεργειών και αυστηρά χρονοδιαγράμματα.

Η δημόσια διοίκηση καλείται να μετατρέψει την πολιτική βούληση σε συνεκτική δημόσια πολιτική. Συνδέει τα διαθέσιμα μέσα με τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Ενσωματώνει δεδομένα, κοινωνικές ανάγκες, οικονομικούς περιορισμούς και θεσμικές δυνατότητες. Ο σχεδιασμός δεν είναι γραφειοκρατική διαδικασία· είναι θεμελιώδης όρος δημοκρατικής αποτελεσματικότητας.

Σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία, ο στρατηγικός σχεδιασμός αποκτά και μια επιπλέον διάσταση: πρέπει να είναι συμμετοχικός και διαφανής. Οι πολίτες, η τοπική κοινωνία, οι κοινωνικοί φορείς, η επιστημονική κοινότητα και οι ανεξάρτητοι θεσμοί πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να συμβάλλουν στη διαμόρφωση πολιτικών. Όσο μεγαλύτερη η συμμετοχή, τόσο ισχυρότερη η κοινωνική νομιμοποίηση των αποφάσεων.

Η εμπειρία του δημοκρατικού προγραμματισμού την περίοδο 1983-1987 στη χώρα μας, με την οργάνωση λαϊκών συνελεύσεων σ' όλη την Ελλάδα από την κεντρική διοίκηση και τις νομαρχίες, ενίσχυσε καθοριστικά τόσο τον εκδημοκρατισμό και νομιμοποίηση της αναπτυξιακής πολιτικής όσο και την υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

Η απουσία σοβαρού στρατηγικού σχεδιασμού οδηγεί αντίθετα σε νομοθετική υπερπαραγωγή, αλληλοσυγκρουόμενες ρυθμίσεις, καθυστερήσεις και σπατάλη πόρων. Το κράτος γίνεται χαοτικό αντί στρατηγικό. Και τότε η δημοκρατία εμφανίζεται στους πολίτες ως αναποτελεσματική, ακόμη κι αν οι θεσμοί της λειτουργούν τυπικά.

Το τρίτο στάδιο είναι η Υλοποίηση.

Εδώ κρίνεται στην πράξη η αξιοπιστία της δημοκρατικής διακυβέρνησης. Διότι οι πολίτες δεν αξιολογούν μόνο τις προθέσεις των κυβερνήσεων αλλά κυρίως τα αποτελέσματα που βιώνουν.

Η αποτελεσματική υλοποίηση απαιτεί επαγγελματική δημόσια διοίκηση, σαφή κατανομή αρμοδιοτήτων και ευθυνών, διοικητική συνέχεια, επακριβή περιγραφή θέσεων εργασίας και αρμοδιοτήτων, επάρκεια προσωπικού, ψηφιακά εργαλεία και

σαφείς διαδικασίες λήψης και εκτέλεσης αποφάσεων και συντονισμού. Πάνω απ' όλα χρειάζεται αξιοκρατική επιλογή στελεχών που διαθέτουν τις απαραίτητες δεξιότητες και εμπέδωση διοικητικής κουλτούρας προσανατολισμένης στο αποτέλεσμα και στο δημόσιο συμφέρον.

Χωρίς επιχειρησιακό σχέδιο εφαρμογής μέτρων και πολιτικών, χωρίς ανάθεση ευθύνης για την υλοποίηση τους και χωρίς αξιολόγηση πεπραγμένων, ακόμη και οι καλύτερες προθέσεις συχνά οδηγούνται σε αδράνεια ή αποτυχία.

Όταν η διοίκηση λειτουργεί αποσπασματικά, πελατειακά ή αναξιοκρατικά, ακόμη και σωστές πολιτικές αποτυγχάνουν. Και τότε η αποτυχία χρεώνεται όχι μόνο στη διοίκηση αλλά στη δημοκρατία συνολικά. Ο πολίτης σπάνια διαχωρίζει τον πολιτικό θεσμό από τη διοικητική λειτουργία. Αν το κράτος δεν λειτουργεί, η εμπιστοσύνη προς το δημοκρατικό σύστημα διαβρώνεται.

Η υλοποίηση απαιτεί τέλος θεσμική μνήμη. Οι πολιτικές πρωτοβουλίες, οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις δεν μπορούν να ξεκινούν από το μηδέν με κάθε κυβερνητική αλλαγή χωρίς αναφορά στο παρελθόν και χωρίς αποτίμηση της αποτελεσματικότητας προηγούμενων ενεργειών. Η κοινοβουλευτική δημοκρατία χρειάζεται διοίκηση που να εξασφαλίζει συνέχεια, σταθερότητα και συσσωρευμένη γνώση. Διαφορετικά, η κρατική εξουσία παραμένει εγκλωβισμένη σε διαρκή μεταβατικότητα.

Το τέταρτο στάδιο είναι η Παρακολούθηση και Αξιολόγηση.

Σε ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος, καμία πολιτική δεν πρέπει να εφαρμόζεται χωρίς συνεχή έλεγχο της προόδου και των αποτελεσμάτων της. Η παρακολούθηση επιτρέπει έγκαιρες διορθωτικές παρεμβάσεις, εντοπισμό δυσλειτουργιών, έγκαιρη αντιμετώπιση συγκρούσεων και εμπλοκών και καλύτερη αξιοποίηση πόρων.

Χωρίς παρακολούθηση, η διοίκηση λειτουργεί στο σκοτάδι. Οι αστοχίες συσσωρεύονται, οι πόροι χάνονται και η πολιτική συζήτηση μετατρέπεται σε αντιπαράθεση εντυπώσεων αντί τεκμηριωμένης αξιολόγησης.

Η παρακολούθηση αποτελεί επίσης όρο διαφάνειας. Οι δημοκρατικοί θεσμοί γίνονται ισχυρότεροι όταν οι αποφάσεις και τα αποτελέσματά τους είναι ορατά και ελέγξιμα. Η ψηφιακή διακυβέρνηση, τα ανοικτά δεδομένα και τα πληροφοριακά συστήματα έχουν σήμερα καθοριστική συμβολή σε αυτή τη διαδικασία.

- Κάθε δημόσια πολιτική επομένως πρέπει να αξιολογείται ως προς:
 - την αποτελεσματικότητα,
 - την αποδοτικότητα,
 - τη δικαιοσύνη,
 - τη βιωσιμότητα,
 - την κοινωνική της επίδραση.

Η αξιολόγηση βοηθά να εντοπιστούν καλές πρακτικές αλλά και αποτυχίες. Επιτρέπει στο κράτος να διορθώνει λάθη και να βελτιώνει τη λειτουργία του. Κυρίως όμως ενισχύει την εμπιστοσύνη των πολιτών, διότι δείχνει ότι οι θεσμοί δεν είναι αδιαπέραστοι και αυτάρεσκοι αλλά πρόθυμοι να λογοδοτήσουν και να εξελιχθούν. Σε πολλές χώρες, η απουσία αξιολόγησης ως προς τις πολιτικές αλλά και τους θεσμούς, τις διοικητικές διαδικασίες και το ανθρώπινο δυναμικό έχει οδηγήσει σε διατήρηση αναποτελεσματικών δομών, επανάληψη σφαλμάτων και διοικητική αδράνεια. Αντίθετα, τα κράτη που επένδυσαν σε μηχανισμούς αξιολόγησης κατάφεραν να βελτιώσουν σημαντικά τις δημόσιες υπηρεσίες και να ενισχύσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών.

Η αντικειμενική αξιολόγηση προάγει και την αξιοκρατία . Όταν οι πολίτες αντιλαμβάνονται ότι το κράτος στελεχώνεται όχι με ρουσφετολογικά, πολιτικά ή στενά κομματικά κριτήρια αλλά με διαφανή επαγγελματικά ή/και κοινωνικά κριτήρια, ενισχύεται η πίστη στους δημοκρατικούς θεσμούς και στο πολιτικό σύστημα .

Τέλος, καθοριστικό πέμπτο στάδιο είναι η Λογοδοσία.

Η λογοδοσία αποτελεί την πεμπτούσια της δημοκρατικής διακυβέρνησης. Σημαίνει ότι όσοι ασκούν δημόσια εξουσία υποχρεούνται να εξηγούν, να αιτιολογούν και να αναλαμβάνουν ευθύνη για τις πράξεις και τις παραλείψεις τους.

Η λογοδοσία λειτουργεί σε πολλά επίπεδα: πολιτικό, οικονομικό, διοικητικό, κοινοβουλευτικό, δικαστικό, και κοινωνικό.

Γίνεται ουσιαστική και χρήσιμη όταν βασίζεται σε συμφωνημένους δείκτες, δεδομένα και μετρήσιμα αποτελέσματα. Δεν αρκούν οι γενικές διακηρύξεις επιτυχίας. Οι πολίτες έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν:

- τι επιτεύχθηκε,
- με ποιο κόστος,
- σε ποιο χρονικό πλαίσιο,
- με ποια κοινωνική αναπτυξιακή επίδραση;
- ποιος ωφελήθηκε και ποιος ζημιώθηκε;

Χωρίς λογοδοσία, η εξουσία απομακρύνεται από την κοινωνία. Αναπτύσσονται αδιαφάνεια, αυθαιρεσία και διαφθορά. Και τότε η δημοκρατία απονομιμοποιείται στα μάτια των πολιτών.

Η λογοδοσία δεν πρέπει να νοείται μόνο ως καταλογισμός ευθυνών μετά από αποτυχίες. Είναι και μηχανισμός πρόληψης, βελτίωσης και ενίσχυσης της θεσμικής εμπιστοσύνης. Όταν οι πολίτες βλέπουν ότι το κράτος αναγνωρίζει λάθη, διορθώνει αστοχίες και λειτουργεί με διαφάνεια, ενισχύεται η κοινωνική συνοχή και η εμπιστοσύνη στη δημοκρατική διαδικασία.

Γι' αυτό η επένδυση στη χρηστή και αποτελεσματική διοίκηση δεν είναι τεχνική μεταρρύθμιση δευτερεύουσας σημασίας. Είναι επένδυση στην ίδια τη δημοκρατία.

Στην ποιότητά της, στη σταθερότητά της και τελικά στην ικανότητά της να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον και την αξιοπρέπεια του πολίτη.

II Αναγκαίες Ρήξεις και Προτάσεις

Τι από τα παραπάνω μπορεί να γίνει σήμερα στη χώρα μας; Ποιες οι προτεραιότητες:

Για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε θα πρέπει να αποφασίσουμε να «σπάσουμε αυγά». Αν δεν σπάσει κάποιος αυγά, ομελέτα δεν γίνεται!

Επιτρέψτε μου επομένως να μοιραστώ μαζί σας τρεις ρήξεις που θεωρώ αναγκαίες για την αντιμετώπιση παθογενειών που έρχονται από το παρελθόν και τρείς προτάσεις /παρεμβάσεις που μπορεί να αποθούν ωφέλιμες για το παρόν και το μέλλον της χώρας μας.

i. Μακροπρόθεσμη στόχευση και πρόληψη μελλοντικών κινδύνων

Μετά από 400 χρόνια τουρκικής κατοχής και μιας πολυτάραχης ιστορίας απελευθερωτικού αγώνα, εθνικού διχασμού, εμφύλιου πολέμου, καταστροφών, δικτατορίας, ο χρονικός ορίζοντας μας ως λαός είναι, συγκριτικά με άλλους, ιδιαίτερα βραχυπρόθεσμος. Ό,τι θέλουμε να γίνει επιδιώκουμε να γίνει άμεσα, με θεμιτούς ή αθέμιτους τρόπους, γιατί είμαστε σίγουροι ότι γρήγορα θα αλλάξουν οι συνθήκες και θα κλείσει το παράθυρο ευκαιρίας.

Οι στόχοι που θέτουμε επομένως αφορούν το σήμερα και το άμεσο μέλλον. Αποφεύγουμε να κάνουμε κινήσεις με μακροπρόθεσμη απόδοση. Γι' αυτό και δεν συζητάμε για το μέλλον, για την πρόληψη μελλοντικών κινδύνων, για τον αναγκαίο παραγωγικό μετασχηματισμό και δεν καταπιανόμαστε με παραγωγικές επενδύσεις αλλά με αγοραπωλησίες ακινήτων και χρηματιστηριακών τίτλων.

Διαχειριζόμαστε κρίσεις όταν αυτές ξεσπάνε. Δεν προλαμβάνουμε κρίσεις είτε αυτές αφορούν τα εθνικά μας θέματα, είτε την πιθανή χρεοκοπία της χώρας, το δημογραφικό ή την έλευση της Τεχνητής Νοημοσύνης. Απλά αντιδρούμε, συνήθως όψιμα και σπασμωδικά, στην εκάστοτε συγκυρία.

Μπορεί να γίνει κάτι γι' αυτό;

Ναι, αν μειωθεί η αβεβαιότητα που επικρατεί σε όλα τα πεδία της ζωής μας και εμπεδωθεί σιγά-σιγά η αίσθηση ότι το κράτος προνοεί και προωθεί στόχους και πολιτικές που προάγουν την ασφάλεια και ευημερία.

Μια σημαντική παρέμβαση προς αυτή την κατεύθυνση θα ήταν να συσταθεί ένα δημόσιο και ανεξάρτητο Κέντρο Ασφάλειας και Εθνικής Στρατηγικής, που να αναφέρεται στη Βουλή ή ακόμα και στην Ακαδημία κατά τα πρότυπα του CGSP (France Strategie-Commissariat General a la Strategie et a la Prospective) στη Γαλλία

η του Κέντρου Στρατηγικής Προοπτικής στη Γερμανία, ενός αντίστοιχου δημόσιου φορέα ασφάλειας και στρατηγικής πολιτικής.

Με τεκμηριωμένες αναλύσεις των διεθνών και εγχώριων προκλήσεων και ανακατατάξεων, μετά από διαβούλευση και σε στενή συνεργασία με τους φορείς της διοίκησης και αυτοδιοίκησης, την επιστημονική κοινότητα και κοινωνικούς φορείς, το Κέντρο θα μπορεί να προβαίνει σε εκτιμήσεις και πιθανά σενάρια για το μέλλον και να αναλάβει την σύνταξη Έκθεσης Εθνικής Στρατηγικής που θα κατατίθεται προς έγκριση στη Βουλή και θα αποτελεί βάση για τον αναγκαίο προγραμματισμό πολιτικών, μέτρων και έργων με ορίζοντα επταετίας, για μια περίοδο δηλαδή που θα ξεπερνά τον εκλογικό κύκλο.

ii. Στρατηγικός Σχεδιασμός

Η Έκθεση σε πρώτη φάση θα περιλαμβάνει πέντε κυλιόμενα Εθνικά Επιχειρησιακά Προγράμματα για:

- α) Εθνική, Κοινωνική και Ανθρώπινη Ασφάλεια,
- β) Βιώσιμη Παραγωγική Ανασυγκρότηση,
- γ) Κοινωνική Συνοχή, Άμβλυνση Ανισοτήτων
- δ) Ενδυνάμωση της Δημοκρατίας και του Κράτους Δικαίου
- ε) Προστασία και Ανάδειξη Πολιτισμικού Κεφαλαίου,

Η έγκριση και δημοσιοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων από την Ελληνική Βουλή θα συντελέσει στη χάραξη εθνικής στρατηγικής για την πρόληψη κινδύνων, την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπιση τους αλλά και τη λήψη πρωτοβουλιών που υπηρετούν το «κοινό καλό».

iii. Υλοποίηση και παραγωγή μετρήσιμων αποτελεσμάτων

Αν δεν ξέρεις που πας, τι μετρήσιμα αποτελέσματα θέλεις να πετύχεις, και τι δυνατότητες έχεις να υλοποιήσεις αυτά που θέλεις, η συνηθέστερη έκβαση είναι δυστυχώς η πλήρης αποτυχία και εγκατάλειψη των στόχων.

Αν δεν υπάρχει προσδιορισμός μετρήσιμων αποτελεσμάτων, αξιολόγηση πεπραγμένων και επιχειρησιακές διορθώσεις, γρήγορα ή αργά ξεσπάνε κρίσεις. Μετά από κάθε κρίση ακολουθεί μετάθεση ευθυνών σε τρίτους - σχετικούς ή άσχετους - για να προσδιοριστεί ο ένοχος και να συγκαλυφθούν οι ευθύνες όσων πραγματικά έπρεπε να την είχαν προλάβει. Ακολουθούν εξαγγελίες για μέτρα κάλυψης των ζημιών που συχνά αποδεικνύονται ανεκτέλεστα ή ανεφάρμοστα υπονομεύοντας, ακόμα περισσότερο, την εμπιστοσύνη του πολίτη στο πολιτικό σύστημα, τη δημόσια διοίκηση και τη δημοκρατία.

Αν δεν υπάρχει επιχειρησιακό σχέδιο με ξεκάθαρες διαδικασίες εφαρμογής και ανάθεση ευθύνης σε συγκεκριμένα άτομα ή φορείς για την επίτευξη συγκεκριμένου έργου με απτά και μετρήσιμα αποτελέσματα, κανένας δεν έχει την γνώση, εμπειρία, ή κίνητρο να δράσει έγκαιρα και αποτελεσματικά.

Αξία παράγεται όταν υπάρχει δημιουργία, όταν παράγεται έργο και όχι όταν κάτι απλώς διατυπώνεται ως ευχή ή εξαγγελία.

Η παθογένεια αυτή μπορεί να αντιμετωπισθεί με την εξειδίκευση των 5 Εθνικών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων σε επίπεδο κάθε αυτοδιοικητικής περιφέρειας με προσδιορισμό , ωρίμανση και υλοποίηση συγκεκριμένων μέτρων , ενεργειών και επενδύσεων.

Γιατί άλλες οι προτεραιότητες για την Θεσσαλία και την Πελοπόννησο και άλλες για τη νησιωτική Ελλάδα ή τα ορεινά χωριά της Ηπείρου .

Οι Αναπτυξιακοί Οργανισμοί που έχουν συσταθεί με το Ν. 4674/2020 ως Α.Ε ειδικού σκοπού, ιδιωτικού δικαίου, κατάλληλα αναμορφωμένοι ως προς την διοίκηση, την εποπτεία, τη χρηματοδότηση και στελέχωσή τους, μπορούν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο στη σύνταξη και υλοποίηση κάθε περιφερειακού επιχειρησιακού προγράμματος με τη συμμετοχή των επιμελητηρίων, του ιδιωτικού τομέα και των κοινωνικών φορέων.

Η υλοποίηση αυτής της πρότασης προϋποθέτει πολιτική βούληση για εγκατάλειψη ενός συγκεντρωτικού κράτους, για ουσιαστική αποκέντρωση, ενδυνάμωση αρμοδιοτήτων των ΟΤΑ , αναδιάρθρωση των διοικητικών διαδικασιών, νέες μορφές οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης όπως πχ κοινωνικές συνεταιριστικές επιχειρήσεις, ανώνυμες εταιρείες συλλογικής διαχείρισης, ενεργειακές κοινότητες, ανοικτές ψηφιακές πλατφόρμες και απαραίτητη μεταφορά χρηματοδοτικών πόρων.

III Συμπεράσματα

Στη σημερινή εποχή, οι απαιτήσεις απέναντι στη δημοκρατική διακυβέρνηση έχουν αυξηθεί δραματικά. Οι πολίτες συγκρίνουν πλέον τις επιδόσεις των κρατών διεθνώς. Αξιολογούν την ποιότητα υπηρεσιών, την ταχύτητα ανταπόκρισης, την ψηφιακή εξυπηρέτηση, την ασφάλεια, την κοινωνική προστασία. Η δημοκρατία δεν αρκεί να είναι θεσμικά νόμιμη· πρέπει να είναι και λειτουργικά αποτελεσματική.

Αυτό δημιουργεί μια νέα πρόκληση για τις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες: να συνδυάσουν ελευθερία, συμμετοχή και δικαιώματα με διοικητική ικανότητα και αποτελεσματικότητα. Η χρηστή διοίκηση δεν είναι τεχνοκρατική πολυτέλεια. Είναι προϋπόθεση δημοκρατικής βιωσιμότητας.

Ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσεων, η σχέση δημοκρατίας και διοικητικής αποτελεσματικότητας γίνεται ακόμη πιο κρίσιμη. Όταν οι θεσμοί ανταποκρίνονται γρήγορα και δίκαια, η κοινωνία συσπειρώνεται και ενισχύεται η εμπιστοσύνη. Όταν όμως το κράτος αποτυγχάνει να προστατεύσει τους πολίτες ή να διαχειριστεί κρίσεις με επάρκεια, τότε ενισχύονται ο κυνισμός, η αποχή, η οργή και συχνά οι αυταρχικές φωνές που υπόσχονται «αποτελεσματικότητα χωρίς δημοκρατικούς περιορισμούς».

Εδώ ακριβώς βρίσκεται και η μεγάλη ιστορική ευθύνη της σύγχρονης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας: να αποδείξει ότι μπορεί να είναι ταυτόχρονα ελεύθερη, δίκαιη και αποτελεσματική. Ότι μπορεί να προστατεύει δικαιώματα χωρίς

να παραλύει διοικητικά. Ότι μπορεί να συνδυάζει πολιτικό πλουραλισμό με θεσμική συνέχεια και διοικητική επάρκεια.

Η χρηστή διοίκηση επομένως δεν είναι απλώς διοικητικό ζήτημα. Είναι βαθιά πολιτικό και δημοκρατικό διακύβευμα. Αποτελεί τον μηχανισμό μέσω του οποίου οι δημοκρατικές αξίες μετατρέπονται σε χειροπιαστή πραγματικότητα για τον πολίτη. Μια δημοκρατία που δεν μπορεί να οργανώσει αποτελεσματικά τη δημόσια διοίκηση κινδυνεύει να χάσει την κοινωνική της νομιμοποίηση. Αντίθετα, μια δημοκρατία που συνδυάζει συμμετοχή, διαφάνεια, αποτελεσματικότητα και λογοδοσία γίνεται ισχυρότερη, ανθεκτικότερη και περισσότερο αποδεκτή από την κοινωνία.

Ομιλία του Προέδρου ΔΕΕ στο συνέδριο της ΠΟΜΗΤΕΔΥ



Πραγματοποιήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου τ.ε. η εκδήλωση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Μηχανικών Τεχνολογικού Τομέα Ανώτατης Εκπαίδευσης Δημοσίων Υπαλλήλων (Π.Ο.ΜΗ.Τ.Ε.Δ.Υ.), σε αίθουσα του δημαρχείου Θεσσαλονίκης σχετικά με τα θέματα πειθαρχικής ευθύνης των δημοσίων υπαλλήλων. Μεταξύ των ομιλητών ο πρόεδρος του ΔΣ Κώστας Παπαδημητρίου. Συγχαρητήρια στο στέλεχος της Περιφέρειας

Κεντρικής Μακεδονίας, κα Εφη Παπαλεξίου, που ως μέλος τόσο του ΔΕΕ όσο και της ΠΟΜΗΤΕΔΥ, συνέβαλε καθοριστικά στην επιτυχία της εκδήλωσης!

Υπογραφή Πρωτοκόλλου Συνεργασίας με Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ερμούπολης

Σε υπογραφή ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ προχώρησαν οι πρόεδροι των δύο σημαντικών συλλογικών κοινωνικών φορέων κ.κ. Βουτσίνος Μάρκος και Παπαδημητρίου Κωνσταντίνος, εκπροσωπώντας το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Κυκλάδων και το Διοικητικό Επιμελητήριο Ελλάδος αντιστοίχως, παρουσία της Αντιπροέδρου του ΔΕΕ κας Μαυρίκου Μαρίας. Με την υπογραφή του Πρωτοκόλλου επισφραγίζεται η βούληση για συντονισμένη δράση σε τομείς κοινού ενδιαφέροντος, όπως στη διατύπωση προτάσεων για επίκαιρα ζητήματα διοικητικού χαρακτήρα και στην εξέταση των τοπικών κοινωνικών και οικονομικο-πολιτικών ζητημάτων με στόχο τη βελτίωση της εργατικής νομοθεσίας



και την ενημέρωση των εργαζομένων. Οι κεντρικοί άξονες ανάπτυξης της μεταξύ τους συνεργασίας εξειδικεύονται στην ανταλλαγή πληροφοριών σε κοινά σημεία αναφοράς, στην ανάθεση μελετών για σημαντικά θέματα της δημόσιας διοίκησης, στην συνδιοργάνωση εκδηλώσεων επιστημονικού χαρακτήρα και στην οργάνωση επιμορφωτικών και ενημερωτικών προγραμμάτων.



Παρεμβάσεις στον Επιστημονικό & Κοινωνικό Διάλογο

Νέο Σύστημα Επιλογής Προϊσταμένων & Αναμόρφωση ΕΚΔΔΑ

Παρά το γεγονός ότι δεν του δόθηκε βήμα για δια ζώσης τοποθέτηση κατά την κοινοβουλευτική διαδικασία επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών για



την αναμόρφωση της βαθμολογικής διάρθρωσης, του συστήματος βαθμολογικών προαγωγών και του συστήματος επιλογής προϊσταμένων οργανικών μονάδων του δημόσιου τομέα και την αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης, το Διοικητικό Επιμελητήριο συμμετείχε ενεργά

στη δημόσια διαβούλευση, καταθέτοντας στον Πρόεδρο και τα μέλη της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης της Βουλής εκτενείς και δομικές ενστάσεις, προκειμένου να καταγραφεί επίσημα η επιστημονική και θεσμική του διαφωνία απέναντι στις προτεινόμενες αλλαγές.

[...Περισσότερα](#)

Το Βήμα των Περιφερειών



Διπλή ευρωπαϊκή διάκριση
για την Περιφέρεια Πελοποννήσου
στο ECTN Awards 2026



Μια σημαντική διπλή ευρωπαϊκή αναγνώριση απέσπασε η Περιφέρεια Πελοποννήσου στο πλαίσιο του 19ου Ευρωπαϊκού Συνεδρίου Πολιτιστικού Τουρισμού του European Cultural Tourism Network (ECTN), που πραγματοποιήθηκε στη Σκιάθο από τις 23 έως τις 26 Σεπτεμβρίου 2026. Η Πελοπόννησος βρέθηκε στο ευρωπαϊκό προσκήνιο μέσα από δύο διαφορετικές αλλά συμπληρωματικές διακρίσεις: η πρωτοβουλία **«Reviving Myrsini: Regenerative**

Village Tourism through Olive Culture» τιμήθηκε με Special Mention στα ευρωπαϊκά βραβεία «Destination of Sustainable Cultural Tourism 2026», ενώ το **AdventureWEEK**

Peloponnese επιλέχθηκε για παρουσίαση στο διεθνές συνέδριο ως παράδειγμα σύνδεσης του ενεργού και βιώσιμου τουρισμού με τον πολιτισμό, τις διαδρομές και τις τοπικές κοινότητες. Το έργο «Reviving Myrsini: Regenerative Village Tourism through Olive Culture», που υποβλήθηκε στα ECTN Awards από την Περιφέρεια Πελοποννήσου, απέσπασε Special Mention στην κατηγορία «Creative Tourism and Co-Created Cultural Tourism Experiences». Η διάκριση αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα, καθώς συνολικά 19 φιναλίστ επιλέχθηκαν μεταξύ 72 υποψηφιοτήτων από 23 χώρες, μέσα από διαδικασία αξιολόγησης κοινής ευρωπαϊκής κριτικής επιτροπής, στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι οργανισμών, όπως η Eurora Nostra, η European Travel Commission (ETC), το NECSTouR και, ανά κατηγορία, εξειδικευμένα ευρωπαϊκά δίκτυα. Στην καρδιά της βραβευμένης πρωτοβουλίας βρίσκεται η Delta Morea, μια οικογενειακή επιχείρηση με έδρα τη Μυρσίνη Λακωνίας, η οποία συνέλαβε και υλοποιεί το «Reviving Myrsini». Η δεύτερη σημαντική αναγνώριση για την Περιφέρεια Πελοποννήσου ήρθε μέσα από τη διαδικασία επιλογής παρουσιάσεων του συνεδρίου, στο πλαίσιο της οποίας το AdventureWEEK Peloponnese επιλέχθηκε για να παρουσιαστεί ως καλή πρακτική στο επίσημο πρόγραμμα του 19ου Ευρωπαϊκού Συνεδρίου Πολιτιστικού Τουρισμού, με τίτλο: «AdventureWEEK Peloponnese: Building a Regenerative Cultural and Adventure Tourism Ecosystem through Trails, Heritage and Local Communities». Το AdventureWEEK Peloponnese 2026 πραγματοποιήθηκε τον Μάιο από την Περιφέρεια Πελοποννήσου και το Visit Peloponnese, σε συνεργασία με την Adventure Travel Trade Association (ATTA) και τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (ΕΟΤ), δημιουργώντας ένα εκτεταμένο δίκτυο συνεργασιών σε ολόκληρη την Πελοπόννησο.

[...Περισσότερα](#)

Σειρά Ερευνητικών Εργασιών



Αγαπητά Μέλη και Φίλοι του ΔΕΕ,

Στο **Τεύχος #3** (Ιανουάριος 2025) της **Σειράς Ερευνητικών Εργασιών**, που εκδίδεται υπό την επιστημονική επιμέλεια της Δρ. Χριστίνας Μπαρμπαρούση, μέλους του Διοικητικού Επιμελητηρίου-Ομίλου

Διοικητικών Επιστημών, δημοσιεύουν:

- Κ. **Παπαδημητρίου** και Χ. **Μπαρμπαρούση**: Το Κατάλληλο Μοντέλο Διοίκησης για την Ανασυγκρότηση της Περιφέρειας Θεσσαλίας.
- Κ. **Σιδηρόπουλος**: Συνεταιριστική Οντότητα Αυτοδιακυβέρνησης.
- Ι. **Μπουρής**: Εφαρμογή του Προτύπου της Πεπερασμένης Ουράς (Γραμμής) Αναμονής στον Προσδιορισμό του Εύρους Εποπτείας.
- Α. **Karvounis**: City Branding and City Diplomacy: Worlds Apart or Strategy Over Marketing?
- Ι. **Γρηγορίου**, Π. **Ντάτση**, Γ. **Ασπρίδης** και Ε. **Καραμπότσης**: Η Επικοινωνία από τη Θεωρία στην Πράξη: Μελέτη Περίπτωσης στον Κλάδο Τροφίμων στην Περιφέρεια Θεσσαλίας.

Σας καλούμε να περιηγηθείτε στην ιστοσελίδα της **Σειράς** καθώς και να μοιραστείτε το νέο με τις επαφές σας.



ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ
όμιλος διοικητικών επιστημόνων

ΗΓΗΤΩΡ

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του ΔΕΕ

Υπεύθυνος Έκδοσης και Ύλης:

Δρ Αντώνιος Καρβούνης, 2PhDs, MBA, MSc, PMP®

E-mail: antonioskarvounis@gmail.com

Αρχισυνταξία:

Δρ Χριστίνα Μπαρμπαρούση

E-mail: cmparmparousi@uth.gr

Σύμβουλος Έκδοσης:

Δρ Κωνσταντίνος Παπαδημητρίου

Τεχνική Υποστήριξη:

Γεώργιος Χλωρός

Copyrights 2026. All rights reserved by DEE.



Εάν επιθυμείτε να αλλάξετε τον τρόπο λήψης των email

ή να ζητήσετε διαγραφή από τη λίστα παραληπτών:

info@dee.gr